

Martonvásár

Igehirdető: Székely Tamás

Krisztus győzelme a kísértés felett – Mk 1, 12-13

Márk evangéliuma meglepően tömören foglalja össze Jézus megkísértésének történetét. Mátéval és Lukáccsal ellentétben nem írt a testi vágyakat, továbbá az elismerés és a hatalom iránti vágyat megpróbáló ördögi mesterkedésről, csupán a tényt állapítja meg: Krisztus szembenézett az ördöggel, mikor 40 napig a pusztában volt, mivel oda vezette Őt Isten Lelke. Krisztus evangéliuma attól csodálatos, hogy újra meg újra meglep. Mert a Lélek az Ószövetség nagy prófétáit is elragadta, de azért, hogy különleges kijelentésben részesüljenek. Jézus azonban minden kijelentés birtokában volt, amiről János evangélista bizonyosságot is tesz. Neki nem volt szüksége különleges kijelentésre. Mégis elragadta a Lélek, mégpedig azért, hogy a próbatétel helyzetébe helyezze Őt. Mit üzen ez nekünk? Vegyük most ezt sorra és engedjük, hogy a figyelmünk fókusza Krisztuson maradjon és ne ragadjon el minket az emberi kísértések katalógusa, hanem figyeljünk Jézusra ma kitartóan ebben a szituációban és vegyük sorra, mi mindent üzen ez ma számunkra!

1. Jézus azért jött ebbe a világba, hogy az ördög minden munkáját lerontsa. (1 János 3,8) Jézus bennünket az ördög minden hatalmából megszabadított, valljuk a Heidelbergi Káté 1. kérdés-feleletében. Ugyanakkor az ördög legyőzhetetlenségének mítosza sok keresztényt ma is szomorúságban és szorongásban tart. Erős ellenségnek, hallatlan intellektusnak, fenyegető veszélynek mutatják, aki minden jót képes tönkre tenni. Képes bennünket Isten ajándékától megfosztani. Nos Jézus szembe szállt az ördöggel és győzött. Persze az ellenvetés jogos: az Isten Fia erre is képes, de mi van az egyszerű emberrel? Mi a kísértésekben újra meg újra csúfos kudarccokat szenvedünk. Halljuk meg az örömhírt: Isten fel akar fegyverezni bennünket erre a harcra. Az Efézus 6 arra biztat bennünket, hogy ne adjuk fel, hanem álljunk bele bátran a harcba, mert Isten meg fog bennünket erősíteni. Ez nem jelenti azt, hogy nem fogunk félelemmel, magánnyal, veszélyekkel szembenézni, akárcsak Jézus a próbák pusztájában. De van esélyünk győzni!

2. Jézus azért jött ebbe a világba, hogy elhozza Isten országát. Szembetűnő, ahogy a pusztában Jézus a Paradicsom helyreállításán munkálkodik. A vadállatokkal való békés együttélése és az angyalok jelenlétében az ördöggel való küzdelme a bűneset előtti Édent idézi. Az ószövetségi várakozások a Megváltóról úgy tesznek bizonyosságot, mint aki a békét helyreállítva egy új és csodálatos isteni uralmat hoz el ebbe a világba. Elhozza új teremtetést, hiszen Jézus nem csupán hírnöke az Isten országának, hanem elhozója az új paradicsomnak. Isten országának pedig hit által te is részese lehetsz már ebben az életben, ha bűneidet megbánod, Isten bűnbocsánatát elfogadod, ezzel beléphetsz a Jézussal való közösségbe és mer ebben a földi életben a mennyben élhetsz. Isten országa ugyanis nem túlvilág: nem a megfoghatatlan jövő és megfoghatatlan hely: köztünk és bennünk van, akik Jézus közelében élünk.

3. Jézus azért jött ebbe a világba, hogy engedelmes legyen a kereszthalálig. Szélsőséges körülmények között sem folyamodik az isteni hatalmához. Egy sereg angyalt hívhatna segítségül, de nem teszi, sem most, sem a keresztúton. Mert a Paradicsomban csak engedelmesség által lehet megmaradni. El kell tehát magunkat kötelezni a Paradicsomba lépve egy életen át kitartó küzdelemre a bűn és kísértések ellen. Tartsuk szemünket a próba 40 napjában is Jézuson, aki arra az imára tanított, hogy ne engedjen az Úr bennünket kísértésbe esni, hanem szabadítson meg a gonosztól! Ő legyőzte és kérhetjük ezt, hogy életünkben győzze le újra meg újra a gonoszt és vezessen bennünket az engedelmesség útján az örök üdvösség útján.

Gyúró

Igehirdető: Kádár Ferenc

„Milyen beszéd ez?” Lukács 4,31-37

Ahogy az Úr Jézus nyomdokában járunk – akár hitvalló életünkben, akár az evangéliumok tanúságtételében – nem kerülhetjük meg az ő szavait. A mi emberi megismerésünk is jelentős részben két fő pilléren nyugszik: mit mond és mit tesz. Egymás kapcsán is így tájékozódunk. Egyrészt

figyeljük a másik szavát, hogyan gondolkozik a világ dolgairól, abban mivel értünk egyet, mivel nem tudunk azonosulni. Másrészt figyeljük a tetteit, a viselkedését, különösképpen azt, hogy amit mond és amit tesz az fedi-e egymást, hogy hiteles-e? Így ismerkedünk.

Nagy ajándék, hogy azok az eszközök, melyeken keresztül mi emberek egymás befogadjuk, Jézus Krisztusban az Isten befogadására kínálnak lehetőséget, és íme, az evangélisták is azt adják elénk, amit láttak és hallottak. Ma ebből a beszéd lesz a hangsúlyosabb, az alapján, ahogy az akkori fül- és szemtanúk Jézus szavára így reagálnak: *Milyen beszéd ez?* – ahogy Jézus hatalommal szól, ahogy szavával ördögöt űz, beteget gyógyít, vihart csendesít vagy épp bűnbocsánatot ad.

Nem véletlen, hogy minden evangéliumi közvetítés megörökíti azt a tényt, hogy Jézus szavának természetén fennakadnak az emberek. Itt olvasunk olyanról, hogy álmélkodnak, előbb még arról volt szó, hogy haragot váltott ki. Ellenfelei vitatkoznak azon, hogy honnan való az az erő, amely szavai és tettei mögött áll, néhányan egyenesen az ördögök fejedelmének hatalmát vélik tudni mögötte. Az Úr Jézus szava megállította az embereket, ahogy az Istennel való találkozás megállít. Mózesnek levett saruval kell földre borulnia, Dávid a 29. zsoltárban a mennydörgés hangjához hasonlítja az Isten szavának erejét, de gondolhatunk itt Luther Mártonra is, akit Isten egy vihar közben állít új irányba.

Az Isten megállít és megszólít az ő szaván keresztül: ebben látjuk az Úr Jézus szolgálatát is. Meg akar szólítani, meg akar állítani, ez az isteni akarat munkál szavaiban. Csoda, hogy az Isten hatalmát el tudja hordozni emberi szó, de ő ezt Fiában megvalósította és pünkösdt követően az ő Szentlelke által. Az ő szavát ma is megerősíti. Még akkor is, ha nem orkán erejű szélben, viharban, hanem az Illés által is megtapasztalt halk és szelíd hangban szólal meg és szólít meg engem és téged. Az Úr Lelke munkáját kell kérnünk ma is, hogy megszólító, megállító és megújító erőként hasson ránk, családunkra, gyülekezetünkre, társadalmunkra.

Az Úr Jézus szavának célja, hogy elérjen bennünket az ő szabadításával. A kiemelt történet ezt is felmutatja előttünk: a cél a gonosz elleni harc, hiszen azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. Látványos, ahogy a gonosz lélek is komoly szavakat használ Jézussal szemben: támad, leleplez. De Jézus szava erősebb! Előbb számol be arról, hogy a Sátán az Úr Jézus megkísértésénél is az Isten szavát használja, persze kimozdítva azt annak helyéből. De a gonosz szavának ereje minden helyzetben gyengébbnek bizonyul az Úr Jézus szavával szemben. Ez a nagy evangélium itt: a mi Urunk szava hatalmasabb – a gonosz léleknek meg kell hátrálnia, menekülnie kell a meggyötört emberből. Ez a pillanat a végső győzelem üzenetét hordozza magában: a pokolra leszálló, a Sátán minden hatalmával megküzdő Úr mutatja fel a gyógyításban is győztes erejét.

A mi számunkra az ő győzelme a nagy evangélium, de fontos, hogy ez a győzelem a mi életünkben is élhető valóság legyen, hogy az ő szavának hatalma munkálkodjon bennünk. Hogy az ő szavának erején a mi szívünk is álmélkodjon, hatalma előtt a mi életünk is leboruljon, hogy indító szavának engedjen lelkünk. Ámen

HIRDETÉSEK

A héten tartjuk az Aliansz imahét alkalmait esténként 18 órától:

- január 14. Tordas, baptista imaház
- január 15. Tordas, evangélikus templom
- január 16. Gyúró, református templom

Szerdán az imaheti alkalmat követően 19.30-tól Gyúron presbiteri gyűlést tartunk.
Vasárnap a megszokott rend szerint várjuk a gyülekezet tagjait!

Január 21-23 napjaiban az Ökumenikus imahét alkalmait tartjuk:

- január 21. Tordas, katolikus templom
- január 22. Martonvásár, református imaház
- január 23. Gyúró, evangélikus templom

Gyúróra elkészült a 2025. évre szóló takarítási beosztás. Köszönjük testvéreink szolgálatát!

Az áldozati adományok és az egyházmegyei építési alap jóvoltából a héten megtörtént a gyúrói paró-
kia klímaberendezéseinek telepítése. Köszönünk minden felajánlást, amely ezt a célt elősegítette!

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora